

Løbe den Risiko at forøge de Minder, vi i Forveien have om Uenighed og Uformuenhed til at gjenneføre, hvad vi en Gang have taget fat paa. Jeg sigter her til Industrihavnen; dette Mellemfaldsspørgsmaal maa afgjøres, inden Frihavnen kan anlægges. I modsat Fald risikere vi at faae et af den Slags Minder til, og det ønsker jeg ikke, at vi skulle.

Indenrigsministeren (Jørgensen): Viceoverfor det ærede 6te Medlem for København (Bloug) skal jeg tillade mig at sige, at det selvfølgelig ikke er heldigt for Københavns Havn at komme i den Stilling, at Spørgsmaalet, om man modtager Havnens Tilbud om at indgaa med sine Værdier i Frihavnen, ikke bliver afgjort nu. Men paa den anden Side kan det paa ingen Maade gaa an at lade Havnearbejderne lide Afbræk. Man maa naturligvis tage et vist Forbehold og gjøre visse Forandringer i Planen, men Arbejderne kunne paa ingen Maade ligge bræk, man kan paa ingen Maade gjøre Opbehold i dem, fordi Frihavnsagen nu ikke gaar igjennem.

Til det ærede Medlem for 9de Kred (Dam) skal jeg bemærke, at det er vist en Feiltagelse med denne Børstidende, som det ærede Medlem stød ind imellem Folkethinget og Regtelsen af Bevillingen til Frilageret. Jeg tror ikke, den har tilraadet Folkethinget at negte Frilageret, og i alt Fald er det virkelig et daarligt Middel til at fritage sig for Ansvar at sige, at der er et Blad, selv om det er et sagtyndigt Blad, der har fra-raadet det. Det er et høist ubeldigt Argument. Nei, Thinget maa virkelig selv tage Beslutning, som det finder det rigtig, og virkelig ogsaa selv tage Ansvaret derfor. — Tøvrigt vil jeg sige til det ærede Medlem, at jeg egentlig ikke har forsøgt at overbevise ham. Det ærede Medlem vil vistnok have været opmærksom paa, at jeg nærmest har udtalt mig refererende om, hvad der blev sagt i Folkethinget, og hvad jeg havde udtalt der, og iøvrigt orienterende med Hensyn til Forslaget. Jeg har ikke udtalt mig ret positivt og har ikke ment, at det var min Opgave; jeg har nemlig opfattet det saaledes, at det ikke er Ministeren, der skulde føre an paa dette Punkt, men at jeg ganske maatte henstille til Landsthinget, hvad det maatte finde rigtig at vedtage.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Omgang til 2den Behandling
nægtedes med 41 Stemmer mod 11.

Formanden: Forslaget er altsaa bortfaldet.

De to sidste Sager paa Dagsordenen have kun kunnet opføres eventuelt, da Fristen efter Forretningsordenen ikke er omme, men jeg anser det for givet, at Ingen har Noget at indvende imod deres Foretagelse (Opbehold). Samtykket er altsaa givet.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af: Forslag til Lov om Forandring af visse procesuelle Frister m. m.

(Anden Behandling findes i Tidenden, Sp. 1507).

Der var intet Ændringsforslag fremkommet.

Sagen som Helhed fattes under Forhandling.

Ingen begjærede Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)
vedtoges enstemmig med 52 Stemmer.

Formanden: Dette Forslag gaar nu til Konseilspræsiediet, da det er særbdigt fra Rigsdagen.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af: Forslag til Lov om Foranstaltninger til Døvs�ummes Undervisning.

(Anden Behandling findes i Tidenden, Sp. 1507—08).

Intet Ændringsforslag var stillet.

Sagen som Helhed fattes under Forhandling.